

EL PAPER DELS MENXEVICS I ELS SOCIALISTES- REVOLUCIONARIS EN LA CONFERÈNCIA DEMOCRÀTICA

Lev Trotski

(Discurs pronunciat al Soviet de Petrograd)

4 d'octubre de 1917

Versió catalana feta per Alejo Martínez des de: "El rol de los mencheviques y los socialrevolucionarios en la Conferencia Democrática", en 1917. *Escritos en la revolución*, Centro de Estudios, Investigaciones y Publicaciones "León Trotsky", Buenos Aires, 2007, pàgines 179-182.

Camarades! Confesse que em sorprenen les raons per les quals els menxevics i els socialistes-revolucionaris volen rebutjar la consigna: "Tot el poder als soviets!" (*Interrupció: "la consigna ve d'Alemanya!"*)

No, camarades, aquesta consigna no ve d'Alemanya, però aquesta interrupció és un ressò de l'espionatge. (*Rialles, vius aplaudiments*)

Refuseu, camarades, aquestes raons! No els recorden les raons que donaven els reaccionaris abans de la revolució, contra el sufragi universal? "Com podem (deien) donar-li el dret al vot a les masses miserables, que no saben ni llegir ni escriure?" "Com podem (diu actualment el camarada Kaplan) donada la ignorància dels nostres camperols i de molts soldats, exigir que se li lliure el poder als soviets?"

Fan, doncs, exactament la mateixa objecció contra la nostra consigna. És veritat, el poder mai estigué en les nostres mans. Diuen que no tenim "experiència", que probablement, al principi, cometrem errors... A poc a poc, aprendrem a administrar el país. Però, si no prenem el poder ara, seguirem sense tenir cap experiència. Donen-li el poder al poble, i aprendrà a servir-se'n!

Per què entre els socialistes-revolucionaris i els menxevics, cap d'ells protestà quan s'introduí entre nosaltres el sufragi universal?

Camarades, en les eleccions de les administracions comunals i dels soviets, tots els vots es pronuncien a favor nostre, bolxevics, i a favor dels socialistes-revolucionaris amb l'ala esquerra de les quals sempre ens hem entès millor. El mateix ocorre en les altres eleccions. Així el poble confia el poder als partits socialistes. Hem de deixar el poder a la burgesia, com se li proposà a la "Conferència Democràtica"? Açò seria una desconfiança criminal en les nostres pròpies forces.

Entre nosaltres, els socialistes dels diferents partits no es diferencien enormement uns d'altres pel seu programa; les diferències estan en la manera de fer realitat aqueix programa. No obstant això, els programes no existeixen més que perquè se'ls porte endavant en la major mesura possible. Aquesta és també la nostra tasca. Si deixem el poder en mans de la burgesia, de què serviran els programes?

Diuen que, en el nostre esforç per posar en pràctica el més possible el nostre programa, ens aïllem. Sí, ens aïllem de tots aquells que cerquen un compromís amb la burgesia. Però de cap manera ens aïllem de les masses populars. Tenim la majoria en totes les organitzacions revolucionàries, mentre que els menxevics s'allunyen cada vegada més de les masses.

Tseretelli, per exemple, ha abandonat el nostre soviets, i, de seguida, ha hagut de recolzar-se en el Comitè Central Executiu, que és molt menys actiu que el soviets, perquè fou elegit al congrés dels soviets de província, aleshores d'esperit endarrerit.

No obstant això, fins i tot en el Comitè Central Executiu la proposició de Tseretelli de fer una coalició amb els cadets, fou llençada a baix de manera lamentable, i ara, ell comença a recolzar-se més en els cooperativistes, en les administracions municipals i en els zemstvos. Va cada vegada més a la dreta i s'allunya cada vegada més de les masses.

Hom diu que en la "Conferència Democràtica", no hi ha més que quatre cadets... Sí, camarades, quatre cadets declarats; però desenes de cadets que amaguen el seu vertader rostre ideològic.

Els cooperativistes diuen que foren elegits per milions de persones. És veritat. Però foren elegits per a fer el treball cooperatiu i no per a fer política. És justament per això que tampoc representen la fisonomia política dels seus electors. Per a la política, s'han elegit els soviets, i cadascú sap com és la majoria en ells.

Camarades, hem derrocat l'autocràcia, perquè no volem tolerar que el poder estiga en mans d'una sola persona, i a esquenes nostres es pretén restablir aquest estat de coses. La "Conferència Democràtica", segons la resolució de Tseretelli, només ha de "col·laborar" amb Kerenski per l'establiment del poder. També s'hi diu que el govern haurà de reconèixer al Preparlament. La "conferència" no fou convocada a fi que el poder reconega al poble revolucionari sinó a fi que el poble revolucionari reconega al poder.

Cal examinar de prop tal argumentació, perquè ella pot llençar a baix tota la revolució russa.

Hem protestat, perquè volem un poder que siga responsable davant nosaltres. També ha d'ésser creat per nosaltres. Aquest és el resultat d'una situació extraordinària. Tseretelli ha confessat ésser l'autor de la resolució i ens ha demanat que votem a favor de la seua resolució.

Hem abandonat la "Conferència Democràtica", no perquè Tseretelli ens haja ferit, sinó perquè volgué fer creure que nosaltres votaríem la seua resolució. Si ho haguérem fet, caldria agafar una granera i agranar-nos en tots els racons. Creiem necessari declarar de la manera més enèrgica que no podem votar a favor del poder que ens ha estat proposat, perquè es tracta del poder revolucionari, de la sort de tota la revolució. Estem resolts a defensar estrictament els interessos del poble revolucionari, perquè aqueixa és per a nosaltres la tasca més elevada.

Diuen que nosaltres, bolxevics, volem tenir tot el poder en les nostres mans... Que té açò d'extraordinari? No hi ha un sol partit que no s'esforce a prendre el poder. Què és, doncs, un partit? És un grup de persones que s'esforcen en prendre el poder per tal de tenir la possibilitat de fer realitat el seu programa. Un partit que no vol el poder no mereix anomenar-se partit. Si és correcte que la majoria dels soviets no vol el poder, sense dubtes és perquè els soviets encara no han depurat prou les seues files. (*Aplaudiments*) Cal fer aquesta depuració de seguida.

El camarada Broido ens acusa de voler prendre el poder i abandonar-nos "a la mà de Déu", de lliurar-nos a l'atzar. "Mai hi hagué entre nosaltres poder dels soviets" (diu); anem a fer-nos prou grans?

Efectivament, mai hi hagué entre nosaltres poder dels soviets, però, fins al 28 de febrer, tampoc hi havia república. Hem comès un error?

Hem provat el govern de coalició, i està clar que, siguen els que siguen els dubtes que subsistisquen sobre el valor del govern unitari, estem convençuts que el govern de coalició no val res.

Després, aquest camarada Broido diu que tota la democràcia s'ha reunit a Moscou... Vertaderament hi estava tota? No obstant això, no hi havia cap bolxevic en la Conferència d'Estat de Moscou. Per això 600.000 obrers de Moscou foren a la vaga; protestaven contra aquesta conferència, i els senyors delegats hagueren de marxar a peu de l'estació al Gran Teatre... (*Rialles*) qui ens és més proper i més volgut? Els senyors delegats o els obrers de Moscou?

Nosaltres preferim unir-nos als obrers.

Tseretelli, per contra, ha preferit unir-se als cooperativistes, als zemstvos, etc. S'ha retirat del soviet proletari, i, pel camí del Comitè Central Executiu, marxa cada vegada més a la dreta. Ara li tendeix la mà a Bublikov.

Tal és la línia de Tseretelli: del proletariat a la burgesia liberal. Aquesta l'ha aïllat completament de les capes de què ell sortí.

Només el partit que planteja clarament les qüestions, només aqueix partit pot unir tota la democràcia revolucionària. No temem aïllar-nos de les capes superiors, temem aïllar-nos del proletariat. Rebutgem tot compromís! És només així com podrem vèncer als nostres enemics, establir la llibertat del nostre poble. (*Aplaudiments prolongats*)